

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Модиноке число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских свят
о год. 6-й пополудни.

Редация, адміністрація і
експедиція «Руслана» під ч. 9
ул. Коперника. — Експедиція
місцева в Агенції Ляндштатс
в пасажі Габсманна.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереження. —
Рекламації неопечатані вільні
від порта. — Оголошення зви-
чайні приймають ся по ціні
10 кр. від стрічки, а ф. Наді-
сланім 20 кр. від стрічки. По-
дяки і приватні донесення по
15 кр. від стрічки.

Два внесення.

На першій засіданню сойму галицького поставили послі рускі два важні для народу руского внесення. Одно домагає ся заснованя рускої гімназії в Тернополі, друге заведеня обовязкової науки руского язика в чотирох низших класах всіх середних шкіл Галичини, а постепенного заведеня сеї науки в висших чотирох класах, почавши з шкільним роком 1898/9. Оба внесення, поставлені пос. Барвіньским, підписали всі послі рускі сойму краєвого, на чолі Его Емініенція кардинал як і Пресвященний єпископ Константин.

Мотивованє тих обох внесень припадає на однім з слідуєчих засідань сойму пос. Барвіньскому.

Проява, що всі послі рускі, без всякої принуки, підписали сі внесення, свідчить дуже ясно о відроднім звороті в думках і поглядах невеличкої громади заступників народу руского в законодавчій тілі краєвім, як не менше о їх змаганю до тої солідарности, якої їм доси не доставало. Сойм галицький має перед собою одномисльний постулат репрезентації рускої, котрого не може і не повинен легко важити. Слова сі були би злишні, наколи би не мали ми перед собою сумного досвідку, що сойм галицький враз з властими шкільними краєвими над подібними внесеннями, поставленими в 1895/6 році майже перейшов до порядку денного, заставившись тим, що приміром заснованє рускої гімназії в Станиславові (внесенє пос. Вахнянина) могло би нарушити екзистенцію гімназії рускої в Коломиї, та що до науки язика руского у всіх класах всіх шкіл середних Галичини не стало би достаточних сил учительських.

Потреби побільшеня числа руских шкіл середних ми не потребуємо доказувати. Числа статистичні говорять ясно, що потреба ся є пекучою. 2500 учеників руских мусить вдоволяти ся двома рускими гімназіями і третьою в розвитку. Се тяжка кривда для народу руского, котру треба чим скорше усунути в імені простої справедливости. Що же дотичить обовязкової науки язика руского у всіх середних школах Галичини, то виконанє сего постулату лежить в інтересі цілого краю, а іменно молодежи обох народностей, що колись має служити краєві і без трудностей виконувати обовязки будучого свого звания, іменно звания урядничого, чи то автономічного чи державного. Обовязкову науку обох краєвих язиків ухвалив недавно сойм моравський з почину не чеських але самих-же німецьких послів. Скудні розпорядження язикові, які посідають Русини галицькі, домагають ся від давна того, щоби кождий урядник державний в слові і письмі володів також руским язиком. Молодежи нашої треба проте подати средства до присвоєня собі точного знання язика руского, іменно під теперішній час, коли вже входить в житє нова, переважно устна процедура цивільна. Молодіж буде лише вдячна соймови краєвому, що задалегідь придумав средства до всестороннійшого єї виобразованя.

Для того і з повним спокоєм вижидаємо ухвали сих двох внесень наших послів черев сойм краєвий, в котрім, на щастє для обох народів, повіяло кріпшим духом взаємности славянської. Хоч сойм моравський випередив нас на сім поли, але не завадить, наколи сойм галицький, надолуживши занедбанє, позитивно ухвалою згаданих внесень поставить доказ, що і він уміє і хоче бути справедливим для оправданих потреб народу руского, а сею ухвалою подасть і другим краєм о мішанім населеню примір, достойний наслідованя.

Заява п. Барвіньского на засіданню краєвого сойму 28. грудня 1897 в справі адресу до Вис. Трону.

Високий Сойме!

Нинішня хвиля має велике історичне значінє. Події, які розіграли ся останніми часами в радї державній, виявили наглядно, що народи в австр. державі доси покривджені в своїх національних і політичних правах устами своїх заступників станули за справедливим переведенєм національної рівноправности всіх народів в державі а против верховодства і привилеїв одного народу над другим. Та ідея, яка нині обняла більшість народів австрійських, не може бути рівнодушною для нашого краю. Край наш мусить в єй справі зайняти відповідне єго значіню становище і в так важній хвилі не може обминати мовчки сеї справи, а повинен свої погляди висказати явно, щиро і рішучо, а повинен се висловити в адресі зверненій до Вис. Трону.

Надходячий ювілейний рік світлого панованя нашого Наймилостивішого Цісаря дає нам найкращу нагоду звернути ся з адресою до В. Трону і в ній висловити наші бажання, потреби і домаганя.

Наспіла тепер крайна пора, щоб ми тут, обидві народности в краю, полагодили наші відносини між собою, а тоді тим кріпше можемо заступати переведенє згаданой вже ідеї в цілій державі. Адреса до В. Трону повинна бути виразом Вис. Сойму, що се законодавче тіло возьме ся до справедливого переведеня національної рівноправности обидвох народностей в нашім краю і вимірить рускому народови ту справедливість, яку доси лише в часті признавано, стане зовсім на становищі повної рівноправности і рівновартности руского народу з польським. Стоячи на тім становищі і сподіваючись рівного становища по соймовій більшості, заявляємо, по спільній нараді руских послів, що будемо за висланєм адреси до В. Трону, а щоби ті погляди руских послів могли найти відповідний вираз в адресі, предкладаємо, щоби до комісії адресової ввійшло відповідне число руских послів не після числа засідаючих в тій палаті послів а відповідно числу руского народу.

З Сойму.

Доповненє вчорашнього засіданя. По промові маршалка забрав голос намістник і промовив: Високий Сойме! Дозвольте, Панове, що вас послів обох народностей, замешкуючих сей край, повитаю іменем правительства, в хвили вашого приступленя до праці для краю, а праці тої чекає вас подостатком. З предложеного бюджету

краєвого бачите, Панове, що кінчать ся літа надвишок бюджетових, а хоч теперішній бюджет виказує ще надвишку, то здає ся мені, що надійшла хвиля глибокого призадуманя, як на всякий спосіб належить в будуччині покривати зростаючі видатки, котрі потягає за собою великий розвій краєвих справ, велике число інституцій, впрочім самі обовязуючі закони. — В будуччині видатки мусять побільшити ся. От наслідком вашої ухвали зробила рада шкільна обчисленє, що будуть коштувати школи, щоби всі діти могли користати з шкільної науки. Високість того обрахунку довідає ся із справозданя шкільної ради краєвої. Я тільки скажу, що они є дуже високі і обтяжують немало краєвий бюджет.

Треба проте поставити фінансову програму на будучність, програму ясну і розсудну, котра з одної сторони числила би ся з тим, що треба зробити, щоби край не завертав ся в своїм розвою, з другої сторони щоби увзглядняла спроможність фінансівкраю. Акрай наслідком неврожаїв і і рілничої кризи є виставлений на тяжкі проби. Минувший рік завів також надії рілників. Много громад потерпіло великі страти, наслідком чого зажадано помочи від правительства. А хоть в подібних случаях, як минушого року, правительство не є обовязане відшкодувати страт викликаних довготривалою слотою і частковими повіями, то однак з обовязку, щоби не наступив голод, правительство приходить з помочю.

Годі було здати центральним властям завчасу докладну справу про розмір елементарних нещасть, бо они не настали наслідком одноразового елементарного випадку, але можна о них було доперва при молоченю і по зборі бараболі пересвідчити ся, як смутна є дійсність. Правительство признає на запомогі 300.000 зв. і не сумніваю ся, що і ви ухвалите значнійшу поміч.

По справах шкільних обговорював намістник будівлі клінік і їх сполученє з шпиталем; згадав про перемену ветеринарної школи у Львові на академію; про отворенє реальної школи в Тарнові і підготовленє такої самої школи в Ярославі. Пять гімназій не має ще належного поміщеня, але й та справа дасть ся користно поладити. Акцію коло виданя шкільних підручників польських вже покінчено а коло руских веде ся єї шильно. — В народних школах найбільша біда з шкільною фреквенцією дітей, але і в тім взгляді докладає ся старань, щоби підвласні власті політичні виконували обовязок наложений на них законом.

Приступаючи тепер до праці, можете панове до неї приступити з пересвідченєм, що повагою форми і розсудностию змісту може она причинити ся не тільки до поглибленя супкою і згоди межи народностями сей край замешкуючими, але що тактом і річевостию своїх нарад можете відділати благодатно на відносини цілої родини австрійських народів.

Було то від давна традицією репрезентації того краю так в краєвім соймі як і в радї державній, що стояла она на становищі інтересів держави, нічим не давала ся зіпхнути з тої консеквентної дороги і уміла гідно позістати на тій вижині, з котрої доглядна є завсїгди провідна думка о інтересах держави, а в державі о інтересах краю. Є то небезпечно для сторонництв в наших часах, що опираючи ся що раз більше на масах, піддають ся в зависимість від них, переміняють ся, що так вискажу ся

в елементи — дає їм се ніби то елементарну силу, але в тій силі запропащують провідну ідею. Щоби так не було в тій палаті, того краєви з цілого серця желаю. Найлучшою против того обороною є плеканє чувств вірности для Престола і любови для Особи наймилостивішого нам пануючого Монарха, котрого всі народи Австрії обдаровують найвищою почесністю і котрого вітцівського пановання в тім році обходять п'ятдесятилітній ювілей. Він з'ображає для нас всіх цілість і єдність держави. В Нім отже і з'єдненє і збратанє, в Нім тревалість і перемога доброї справи і державної ідеї. Відтак згадав про резигнацію Ем. Кардинала, о чім ми вже вчора згадували.

Бесіду намісника переривала ціла палата кількокрратно оплесками.

Палата приступила до порядку дневного відсилаючи до комісії маючих ся вибрати 63 предложень. — Відчитано нагляче внесенє п. Яворского і 63 товаришів: «Високий сойм ухвалить висланє адреси до Корони а для спорядження проєкту адреси вибір комісії з 24 членів». Мотивуюче своє внесенє сказав п. Яворский: В хвили, коли провидінє дозволило обходити 50-літній ювілей пановання Наймилостивішого Монарха, заходить конечна потреба зложити Єму приязну чувств нашої глибокої любови і вірности. По при се теперішня хвиля є того роду, що належить, щоби в адресі до Корони були висказані погляди на потреби краю під взглядом політичним, суспільним і економічним. По прийнятю наглячости сего внесення і по відосланню внесення п. Щепановского до адресової комісії відчитано слідуєчі внесення: П. Барвіньский і товариші о заснованє гімназії з руским язиком викладовим в Тернополі.

П. Барвіньский і тов. о заведенє обовязкової науки, язика польского і руского у всіх середних школах в Галичині.

П. Щепановский, щоби право пропінатії перейшло з 1 січня 1900 р. на річ краєвого фонду, щоби речинєць усунєня пропінатії продовжено о 40 літ до року 1950. П. Мерунович, щоби краєвий фонд прийняв на себе обовязок сплаченя процентів від комунальних пожичок зятягнених в 1898 повітами і громадами для несєня помочи по причині неурожаю. Бернадзівського о ухваленє адреси до Корони. Слідуєче засіданє 29-го с. м. о 10-ій год. рано.

Друге засіданє кр. Союму 29. грудня 1897 відкрив маршалок о 10³/₄ перед полуднем.

Перед приступленєм до дневного порядку забрав голос п. Барвіньский, підпираючи петицію громади Залізці і інших громад полудневої части брідского повіта, щоби дорогу Залізці-Мшанець признано краєвою і тим способом довести до сполучєня м. Залозець з гостинцем брідско-тернопільским; відтак підпірав петицію м. Топорова, щоби там засновано повітовий суд.

Відтак забрав голос п. Вахнянин в справі наглячого внесення, щоби для усьвяченя ювілею 50-літнього пановання Є. В. цїсаря Франц-Йосифа з краєвих фондів призначити 100.000 зр. для засновування Райфазєнівських кас по громадах в цілі улекшеня дешевого кредиту селянам. Внесенє, про котре подамо окрему статю, признав сойм наглячим і ухвалив відослати до бюджетової комісії. Відтак приступлено до дневного порядку. П. Бернадзівский мотивував своє внесенє висланя адреси до Трону. Приступлено до вибору президіяльного бюра і комісії.

П. Козєбродский вніс, щоби побільшити число членів адресової комісії з 25 на 32, що сойм ухвалив. Ухвалено також внесенє п. Вуйціка о побільшенє комасацийної комісії з 17 на 19. П. Окуневский домагав ся, щоби лісту кандидатів до комісії предкладала не комісія-матка, а секції. Маршалок заявив, що кождому свобідно удати ся з предложєнем своєї лісти до комісії-матки і голосувати відтак на сю лісту або кожду иньшу після своєї волі. Коли сойм ухвалить иньше поступованє, маршалок буде після того поступати. П. Окуневский домагав ся ще голосу, однак маршалок заявив, що по данім виясненю не може єму голосу уділити. П. Окуневский кликнув: Маршалок не поступає після регуляміну (оклики: Обструкція, відєньска метода!) Маршалок звиває

палату до спокою, бо він сам дасть собі раду з удержанєм ладу на основі регуляміну.

Відтак перервано засіданє для переведєня скрутинії. З руских послів перейшли: до секретаріяту: Каратницький; до квестури: Вахнянин; на ревідентів: Небиловець і Заячківский; до бюджетової комісії: Барвіньский і Заячківский; до адресової: Барвіньский, Еп. Чехович, Небиловець, Савчак, Вахнянин і Заячківский; до адміністраційної: Окуневский; до громадської: Кульчицкий; до шкільної: Вахнянин; до залізничної: Небиловець; до петиційної: Гаморак, Новаковский, Охримович, Окуневский і Винничук; до правничої: Каратницький; до промислової: Остапчук; до банкової: Мандичевский, Винничук; до гірничої: Охримович; до податкової: Окуневский; до комасацийної: Каратницький, Остапчук; до дорогової: Охримович.

I. Внесенє п. Барвіньского

і товаришів предложєне дня 28. грудня 1897 на I. засіданню кр. Союму.

Зваживши, що краєві відносини, як і практичні потреби в житю вимагають знаня обидвох язиків краєвих;

Зваживши, що й просвітні взгляди промавляють за тим, щоби шкільна молодіж в нашім краю знала обидва краєві язики, вносять підписані:

Високий Сойм ухвалить:

Звиває ся ц. к. Правительство, щоби в середних школах в Королевстві Галичини і Володимирії завело обовязкову науку обидвох язиків руского і польского а іменно в той спосіб, щоби з роком шкільним 1898/9 була заведена обовязкова наука обидвох язиків краєвих в чотирох низших класах середних шкіл, а відтак поступєнно в вищих класах.

Барвіньский, Др. Сильвестер Сембратович, Конст. Чехович, Вахнянин, Заячківский, Мандичевский, Охримович, Окуневский, Остапчук, Новаковский, Др. Савчак, Каратницький, Небиловець, Гаморак, Винничук.

II. Внесенє п. Барвіньского і товаришів.

Зваживши, що підвалиною культурного розвою і зросту кождого народу є національне обриванє;

зваживши, що національне обриванє можна досягнути лише наукою в матернім язичі;

зваживши, що майже три мільйони Русинів в Галичині мають лише дві 8-класові рускі гімназії і одну неповну;

зваживши, що з 2518 руских учеників середних шкіл в Галичині лише 853 має нагоду обривувати ся в матернім язичі;

зваживши, що в північно-східній стороні краю нема рускої середної школи, а польська гімназія в Тернополі виказує найбільше число руских учеників (166) поміж всіма польськими гімназіями в Галичині;

зваживши на останку, що в тернопільській гімназії задля численности учеників треба було побіч 8 головних клас відкрити 8 паралельних — вносять підписані:

Високий Сойм ухвалить:

Звиває ся ц. к. Правительство, щоби в Тернополі в році 1898 була основана руска гімназія імени Франц-Йосифа, котра-би, починаючи з першого класу, поступєнно доповняла ся до 8-класової гімназії.

Барвіньский, Др. Сильвестер Сембратович, Конст. Чехович, Др. Савчак, Вахнянин, Окуневский, Охримович, Каратницький, Новаковский, Остапчук, Винничук, Гаморак, Небиловець, Заячківский, Мандичевский.

Вісти політичні.

Статя д-ра Ебенгоха, яко передового мужа католицких людців в «Linzer Volksblatt-i», ви-кликала досить широку дискусію в відєньських дневниках всякої масті. Ми подали сю статю в ч. 284 «Руслана». Суть статі лежала в тім, що др. Ебенгох заявив, що він і єго сторонництво не могли би іти далше з правцею, як лише до тих точок, які були висказані в проєкті

адреси правіці до трону, т. є. що Німці-католики не могли би ангажувати ся до програми: борби Славян з Німцями. «N. fr. Presse» бачить в заяві д-ра Ебенгоха щось зовсім противного від ухвал віч в Кракові і Прерові і питає єго, чи він змінив фронт під впливом успосібленя своїх виборців, чи може дав себе пересвідчити бар. Гавчови, що інтереси клерикалів дадуть ся осушити і без помочи чєско-польскої? «N. fr. Presse» рада би бачити вже д-ра Ебенгоха в своїм таборі, або бодай подальше від правіці. Тоді — як каже — не стало би вже теперішньої, йй так нелюбої більшости парламентарної, а Поляки мусіли би рішити ся, чи остати ся їм в меншости з другими Славянами, чи перейти до більшости — німєцкої? Як би др. Ебенгох дійсно змінив фронт, то тоді надіє ся «N. fr. Presse», що правительство мусіло би відкликати звисні розпирадженя язикові. «N. fr. Presse» лише цікава знати, за яку ціну удало ся бар. Гавчови притягнути клерикалів на свою сторону? Також і офіційна «Reichswehr» розговорила ся на сю тему. Она каже: Сторонництво католицке людове стояло доси по середині хаосу борби національної, що розгоріла ся в радї державній. Тепер се сторонництво перше зірвало мовчанє і в порозуміню з правительством робить крок наперед по золотім посереднім шляху. Сим шляхом повинні пійти всі сторонництва «австрійські». В виду такого звороту в політиці сторонництв правительство не урядувало би під окликом: «divide et impera», але під окликом: пануй, щоби ся міг лучити і єднати. — До сих виводів обох згаданих дневників можемо додати, що др. Ебенгох в своїй заяві в «Linzer Volksblatt-i» не зірвав ще з правцею, як би собі сєро бажала «N. fr. Presse». Противно. Він заявив дуже виразно, що єго сторонництво остає ся вірне програмі переведєня рівноправности всіх народів австрійських як і розширеню автономії краєвої о стілько, о скілько через се розширене школа народна, отже і вихованє молодєжи, припало би під вплив консервативних соймів краєвих, а висвободило ся з під впливу жидівського лібералізму, протєгованого доси радою державною. Др. Ебенгох, сполучивши ся з ліберальною лівцею, убив би тим самим своє внесенє шкільне. Для того годі поділяти нам радість «N. fr. Press-i» і думати, що дійсно сторонництво Ебенгоха не находит ся вже при правіці.

Цікаву відомість приносить «Vaterland», що словінські послы не возмуть участи в нарадах сойму в Гориці. Наслідком того сойм не буде міг повзяти ніякої ухвали і мусить бути розвязаний.

З Праги доносять, що конференція чєско-німєцких послів до чєского сойму відбудє ся в Літомерицях. Предметом нарад буде справа, чи німєцкі послы мають явити ся в соймі. На сю нараду запрошено також християньско-соціяльних послів Оптіца і Клеценбавера. Відозва запрошуюча на ті збори має появити ся сими днями.

В часі різдвяних сьвят оголошено по всіх праских костелах і роздано друковані відозви праского архієпископа, кардинала Шенборна, в котрих він звиває чєске і німєцке населєнє до поєднаня. Кардинал звиває Чєхів і Німців, щоби утворили союз, без статутів, а вистарчить, сли кождий з членів приступить з доброю волею удержаня мирних відносин. Крім сего з припоручєня Кардинала заряджено по всіх церквах молитви о мирне пожитє обох народів, замешкуючих Чєхію.

Вєхід зовсім не думає о мирі, хоч в Константинополі записано о мирі може й спору фіру паперів. Межи Грецією а Турєчиною станув, що правда мир, але на Креті все по давньому — християни і магометани ріжуть ся по давньому, хоч стоять під доглядом Європи. Перед кількома днями зірізали магометани коло Арміро 14 хлопців християньських, що везли провіянт. З тої причини межи грецькими повстанцями настало велике роз'ярєнє і они лагодять ся до відплати. Адмірали європейських флот завели всякі міри остоорожности, щоби ворохобникам не дати розбити кордону. Лінійю форпочтів вєсєди скріплено; над рухом торговельним в містах і межи містами а сєлами установлено строгий надзір.

З деяких ознак можна вносити, що в Болгарії заносить ся на зміну дотеперішньої політики. Як звісно, в Болгарії від часу убиття Стамбулова настала велика прихильність для Росії. Та прихильність слабне тепер що раз більше. Насамперед проявилось було в самій армії невдоволене з того, що Росія наставляла конче на те, щоби болгарські емігранти вернули до Болгарії і вступили назад до болгарської армії, але в тих рангах, яких дослужили ся в Росії. Справи сеї ще доси не порішено, а князь і його правительство не знають, що мають робити. Грецько-турецька війна і становище Росії в ній викликало також невдоволене між Болгарами; они мали велику охоту рушити справу македонську і сподівали ся помочи Росії. Тимчасом надія їх завела, бо Росія станула по стороні Туреччини. Але послідні події в Македонії таки вже зовсім мабуть позбавили Росію прихильності Болгар. Болгари завели були в Македонії сильну агітацію та вислали туди зброю і муніцію. Турецькі власти викрили в послідних часах в селі Виници в Македонії великий склад зброї і зараз завели воєнне право в цілм санджаку. Орган македонської пропаганди в Софії «Македонський Глас» виступає тепер остро не лиш против самої Туреччини, але й против Росії, а навіть і прихильна доси Росії праса доказує, що Туреччина робить все лиш за намовою Росії в некористь Болгар. Князь старає ся зблизити ся до віденського двору, а зачувати вже, що і члени теперішнього кабінету, звістні зі своєї прихильності для Росії, мають уступити. Все вказує на те, що в Болгарії заносить ся на зміну політики, менше прихильної для Росії як доси.

На далекім Виході, в Китаю заводять ся що раз ширша акція. Росія як звісно взяла порт Артур над заливом, з котрого найблизше до Пекіну, столиці Китаю. По другім боці того заливу, напроти порту Артура, є друге портове місто Веїгавеї, котре держать Япанді і мають єго доти держати, доки Китай не заплатить відшкодованя воєнного; чи потому уступають ся звідтам — не знати. Англія хоче тепер зайняти Чіфу, на захід від Веїгавеї (не в Кореї, як хибно було подано в послідних депешах). Німеччина заняла місто Кіау-Чу на полудни від Чіфу, а Япанді як тепер зачувати, хотять зайняти китайське місто Амой напроти Формози. Наколи би се послідне стало ся, то в полудневім Китаю готува вибухнути ворохобня. Але бо й Італія має вислати свої фльоти на китайські води. Акція стає отже що раз ширша і вже зачувати, що має бути скликана конференція для управління відносин держав європейських в Китаю.

Новинки.

— **Щедрий дар.** Є. Е. Кардинал Сембратович переніс сими днями актом даровивни свою посілість при ул. Длугоша ч. 17 у Львові на імя «Руського інститута дівочого». В акті даровивни вартість посілости означено на 50.000 зр.

— **Дарунки для Льва XIII.** З нагоди 60. священничого ювілею Папа вже тепер одержує цінні дарунки. І так султан прислав Львові XIII. перстень з величавим діамантом, королева іспанська золоту чашу з дорогими каменями, президент Фор шість сервських вазонів, а цїсар Франц Йосиф має післати Папі украшену калитку, а в ній 50.000 зр. в золоті.

— **На загальних зборах «Народної Ради»** у Львові дня 28 с. м. явилось дуже мало учасників. Збори відкрив проф. Романчук, потім секретар товариства, п. Струсевиц здав справу з діяльності уступаючого виділу. По промовах декотрих членів виголосив проф. Романчук політичний реферат і предложив резолюції. В усіх промовах учасників віча виявилось спільне бажанє: поділи Галичини на части руску і польську. Вкінці головою товариства вибрано через аклямацію проф. Романчука, а до виділу: п. Нагірного, о. Стефановича, о. Темницького, п. Струсевица, дра Озаркевича і Ол. Борковского а заступниками виділових о. Лежогубекого, п. Белея і п. Романа Цеглинського.

— **«Руська Бесіда»** у Львові обнявши наново заряд театру 15. с. м. видалила з дружини те-

атральної під дирекцію С. Яновича і Поліщука найспосібніших і довголітних артистів і артисток руської сцени — а то Підвисоцького, (через що жена єго Емілія зовсім природно не могла полишити ся при трупі; Е. Стечинську (вдова по заслуженім Андрію Стечинським і мати 3 дітей); В. Яновичеву; п. Поліщикову, жену директора. Директор Янович наслідком видаленя жени і зниження о 50 зр. місячної платні і відобраня дирекції розхорував ся, а що у Львові не поміщувано на афішах єго імени, то він уважав сей самовільний поступок голови «Бесіди» за тихе видаленє з театру і більше не явив ся на сцені. Спиридіонові Підвисоцькому, батькові 2 дітей знижено платню з 50 на 40 зр. місячно і заперечено єму нозичену суму на виплату гажі дружині театральній 260 зр. В виду такого з ним поступку руської Бесіди у Львові виступив сей артист. М. Ольшанському, бувшому директору і режисерови знижено гажу з 85 зр. на 70 зр. Тож і сей полишив ся тільки до 31. грудня с. р. Ольховий получав 75 зр. а тепер 50 зр. — сей артист також дякує з кінцем місяця. Марія і Емілія Слободівна получали разом 115 зр., знижено о 25 зр. З кінцем місяця також уступають. Т. Ленінгер, машиніст з 40 на 30 — уступає. Прочі, котрим також знижено платню, на разі остають ще при дружині. Добрі вигляди для руської сцени і для судби артистів там, де рішає самоволя одного чи кількох людей, в додатку зовсім некомпетентних. Позаяк справа руської сцени є справою народною, то ми позволимо собі звернути увагу всеї руської публіки на заряд русько-народною сценою. — Публіка найне дивує ся, що руський театр не розсилає оповіщень до праси, бо се зборонює єму XV. точка дивоглядного контракту, де виразно стоїть: Всі оповіщення дотичні справ театру обовязані пп. арендуючі поміщати в часописи визначені Товариством «Руська Бесіда». Асекурація за здалегід від всяких неприємностей.

— **В день відкриття сесії краєвого Союму** відслужив Архипресв. о. Білецький в сослуженю оо. Ваня і Небилівця службу Божу о год. 9-ій в архикатедр. церкві св. Юра. По службі Божій удали ся руські послы давним звичаєм до Є. Ем. Митрополита-Кардинала. П. Барвіньський висловив іменем послів-товаришів синівську преданість для Архипастиря і просив о Архирейське благословенє. Є. Еміненція, подякувавши послам за ту заяву, заповнили їх, що хоч не можуть задля не зовсім ще доброго стану здоровля брати участи в соймових трудах, однак будуть все духом з руськими послами і уділили свого архирейського благословеня до змагань руських послів.

— **Донька архикнягині Стефанії**, молоденька Елисавета стала вже панною, на виданю і має конкурента в особі 28-літнього князя Рупрехта, будучого наслідника баварського престолу. Архикнягиня перебуває тепер у своєї сестри княгині Леопольдової баварської в Монахії. Молоді пробувають отже з собою. Однакж вдова по архикнязю Рудольфі не хоче видавати замуж доньки в так молодім віці, толкуючи ся тим, що й сама занадто вчасно обняла обовязки жінки і матери і бажає проте доньці заневнити довшу свободу.

— **Перед засіданєм соймовим** зібрали ся всі присутні послы руські на коротку нараду, котру відтак безпосередно по засіданю продовжали під проводом Преосв. Єп. Чеховича. На тім засіданю ухвалили заснувати руський клуб і вибрали головою Преосв. Єп. Чеховича, заступниками Барвіньського і Заячківського, секретарем Вахнянина (заст. Каратницького), касиром дра Савчака. Принято внесенє п. Барвіньського, (подаємо на иньшій місці) і обговорювано програму і поділ праці соймової. До адресової комісії предложив руський клуб комісії-матці яко членів: Преосв. Єп. Чеховича, Барвіньського, Заячківського, Вахнянина, дра Савчака і о. Небилівця. По хвилі явили делегати комісії-матки з заявою, що предложене руського клубу одностановно прийнято.

— **Систем метричний** буде заведений з новим роком в Росії, але на початок не обовязково. Правительство буде старати ся о розповсюдненє реформи. Виклади о системі метричній будуть введені в армії, в школах, на зібраннях селян і т. д.

— **Париска вистава а Італійці.** В італійськм відділі на всесвітній виставі в 1900 р. в Парижі має бути устроєна панорама Альп, над котрою працює італійський маляр Джованні Сегантіні. Імах буде зелізний, високости 84 метрів, 70 метрів в перерізі, а 210 м. в обводі так, що розпостерте в ній полотно буде мірити 4.400 квадратних метрів. Кошта образу медіолян-

ського мистця обчислені по півтора мільона франків.

Наука, штука, література.

— **3 театру.** Ві второк дня 28. с. м. представив руський театр у Львові 2-дієву фарсу Карпенка Карого «Перше поумирали потім ся побрали». Штука ся руський публіці аж надто звісна і годі про ню довго розводити ся, тим більше, що є се слабізна над всяку міру. Добра гра акторів весіла мимо сего добути з неї, що було можна, і убавити мало вибагливу публіку. Почулисьмо сего вечера також спів пані Лопатинської, котра відспівала три оперові уступи: 1) «Арию в городі і над скарбом» з опери Гунода «Фавет»; 2) арию «Знаєш край» з опери Томаса «Міньон» і 3) кінцеву арию з акту I. опери Верді-єго «Травіата». В тих трьох уступах виявила артистка всі добрі сторони свого голосу, котрий звучить сильно і посідає милу барву. Найліпше представляє ся він в тонах середно-високих, коли в низших і дуже високих позициях звучить трохи стиснено і теряє на повноті. Ария «Знаєш край» була віддана вповні концертно, а в уступі з «Травіати» дала артистка найліпший доказ, що володіє голосом по мистецьки і є справною й в трудних партиях кольоратурових, з котрих вчора вийшла побідносно. — Публіки явилось на представленю мало.

Телеграми.

Відень, 29. грудня. Против посла Вольфа застановлено слідство, яке вело ся в напрямі публічного насильства. З послами Пффершом, Шенерером, Ресельом і Бернером покінчено єудове слідство за їх парламентарні експеси, однак рішуча децизия ще не запала. Загально надіють ся, що з ними поступить ся так само, як з Вольфом.

Відень, 29. грудня. Вчора отворено сойми в долішній Австрії, Стирії, на Шлеску, в Країні, в Горицї і Градищу. Сойм долішно-австрійський прийняв нагяче внесенє о розширенє виборчого права до соймів на основі виборів до ради державної. Стирійський сойм прийняв бюджетову провізорию.

В соймі горицко-градськм появили ся в соймі тільки італійські послы. Словінські послы не явили ся. Наслідком недостачи потрібного числа послів до ухвали краєвий маршалок замкнув сойм.

Будапешт 29. грудня. На вчерашнім засіданю соймовім вела ся дальша дискусия над угодою. Промавляли з обструкції послы Бєдрій з фракції Косута і Польоній, з фракції Угрона. Оба послы домагали ся осібної території цлової.

Брукселя, 29. грудня. Арештовано тут 10 анархістів, котрі підрабляли бельгійські, французькі і німецькі банкноти. Поліция придибала їх при роботі. Анархісти стріляли до поліції з револьверів. Одного з поліціянтів ранено смертельно.

Білград, 29. грудня. Передвчера відбуло ся тут радикальне віче. Провідником вибрано Пашіча і ухвалено позієтати далі в опозиції до правительства.

Прага, 29. грудня. Вчера вечером арештовано в Вершовицях тамошнього посадника Альойзого Янду за участь в крадежі. Вислав він своїх паробків або сам ходив на зелізничий дворець, де забирав краджені річи від магазинного робітника Франца Манди. Робітник сей запаковував ушкоджені пакы і при тій нагоді крав різні предмети, котрі забирав від него Янда сам або через своїх слуг. До суду зголосив ся й отець Янди, 70-літний старець з жалобою, що син украв єму полієу на житє, а єго прогнав з дому.

Канеа 29. грудня. Делегати народного згромадження вручили письменну заяву консулям, що тільки тоді будуть підпирати генерального губернатора, сли войска турецькі опустять Крету, в противнім случаю не можуть відповідати за житє Турків, що повернуть на Крету.

Встрикуване і кабзулки з

„МАТІСО“

від давна уживані і знаменитим успіхом увінчані средства.

Ціна фляшки з приписом ужитя 40 кр., кабзулок 80 кр.

Головний склад в апіці

161 105—?

Жигм. Рукера

під „Срібним орлом“ у Львові.

Цінник львівської палати торговельної і промислової.

Львів дня 28. грудня 1897.

I. Анції за штуку.

	платять зл. кр.	жадають зл. кр.
Зеліз. г. Кар. Людв. по 200 зл. мк.	215 —	218 —
Зеліз. Львів-Черн.-Яси по 200 зл. вальсрбл.	282 —	285 —
Банку гіпот. гал. по 200 зл. в. а.	380 —	390 —
„ кред. гал. по 200 зл. в. а.	—	210 —
Гарбарні в Рясеві по 200 зл. в. а.	200 —	210 —
Фабрики вагонів в Сяноку перед тим Ліпінського по 500 кор. в. а.	250 —	260 —

II. Листи заставні за 100 зл. в. а.

	платять зл. кр.	жадають зл. кр.
Банку гіп. г. 5% в. а. з 10% пр.	110 20	110 90
„ „ 4 1/2% „ „ льос в 50 л.	100 —	100 70
„ „ 4% „ „ в 601 по 200 К.	96 70	97 40
„ краєв. 4 1/2% в. а. льос в 51 л.	100 50	101 20
„ „ 4% в. а. льос в 57 л.	97 50	98 20
Тов. кї сд. гал. земс. 4% (першаеміс.)	97 80	98 50
„ „ „ 4% льос в 41 1/2 літ	97 50	98 20
„ „ „ 4% „ в 56 літ	97 10	97 80

III. Обліги за 100 зл.

	платять зл. кр.	жадають зл. кр.
Гал. фонду пропінат. 4% в. а.	97 80	98 50
Буков. „ 5% „ „	102 75	—
Комунальні Банку кр. 5% (2 ем.)	102 10	102 80
„ „ 4 1/2% (3 ем.)	100 10	100 80
Зелізницї льокальні 4% по 200 кр.	96 50	97 20
Іовички краєв. 6% ва. з року 1878	103 —	—
„ „ 4% „ „ 1891	—	—
„ „ 4% по 200 кор. з р. 1898	97 80	98 50
„ м. Львова 4% по 200 кор.	97 —	97 70

IV. Льоси.

	платять зл. кр.	жадають зл. кр.
Міста Кракова	25 25	27 25
„ Станиславова	42 —	—

V. Монети:

	платять зл. кр.	жадають зл. кр.
Дукат цісарський	5 62	5 72
Наполеондор	9 49	9 59
Пів-імперіал	9 55	—
Рубель російський срібний	1 20	1 25
„ „ паперовий	127 50	128 50
1.0 марок німецьких	58 55	59 —

Розклад їзди поїздів залізничних обовязуючий від 1-го жовтня 1897.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд			Поїзд		
посп.	особ.	до Львова	посп.	особ.	зі Львова
приходить о годині	відходить о годині		відходить о годині	приходить о годині	
7:30	з Іцкан	до Львова	6:00	до Підволочиск з голови двірця	зі Львова
7:50	„ Янова		6:10	„ Іцкан	
7:52	„ Тернополя на Підзамче		6:15	„ Підволочиск з Підзамча	
8:05	„ Лавочного		6:45	„ Іцкан	
8:15	„ Тернополя і Бродів на головний дворець		8:40	„ Кракова	
8:25	„ Сокаля		8:50	„ Янова, Калуща, Хирова	
9:10	„ Кракова		9:20	„ Скольного	
10:35	„ Ярослава		9:25	„ Сокаля	
1:15	„ Янова		10:05	„ Підволочиск з головного двірця	
1:30	„ Кракова		10:27	„ „ з Підзамча	
1:40	„ Скольного Стрия, Калуща, Хирова		10:45	„ Іцкан	
2:15	„ Черновець		1:55	„ Підволочиск з головного двірця	
2:30	„ Підволочиск на Підзамче	до Львова	2:08	„ „ з Підзамча	зі Львова
5:25	„ „ головний дворець		2:40	„ Черновець	
5:35	„ Сокаля		2:50	„ Кракова	
5:45	„ Підволочиск на Підзамче		3:05	„ Стрия	
5:45	„ Іцкан		4:40	„ Ярослава	
Ніч	Ніч		Ніч	Ніч	
3:04	з Підволочиск на Підзамче	до Львова	4:40	до Кракова	зі Львова
3:30	„ „ головний дворець		5:20	„ Лавочного	
5:10	„ Кракова		6:24	„ Янова лиш в будні дни	
6:00	„ Підволочиск на головний дворець		6:45	„ Кракова	
6:55	„ Кракова		7:05	„ Сокаля	
8:45	„ Кракова		7:25	„ Тернополя з головного двірця	
9:10	„ Іцкан, Бергомету з виїмком понеділка		7:30	„ Лавочного	
9:30	„ Кракова		7:47	„ Тернополя з Підзамча	
9:43	„ Підволочиск на Підзамче		7:48	„ Янова	
9:50	„ Іцкан		10:30	„ Іцкан	
10:00	„ Підволочиск на головний дворець		10:50	„ Кракова	
10:20	„ Стрия, Хирова		11:00	„ Підволочиск з головного двірця	
12:10	„ Лавочного		11:37	„ „ з Підзамча	

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовлення і посередничить в закупні:

Світло церковне

впрост з фабрики Іа по 70 зр., Па по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: КАВУ по 5 кіл. посилок почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко ВІНО в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Інші товари по умірених цінах. 72—?

АГЕНЦИЯ ЧАСОПИСИЙ

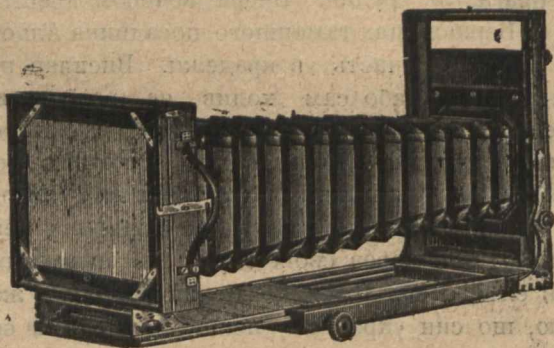
А. ЛЯНДОВСКОГО

у Львові, Пасаж Гавсмана (Гранд-Готель)

приймає передплату на всі часописи у всяких язиках і доставляє їх до дому без всякої доплати.

Перший християнський

ново отворений склад апаратів і всіляких приборів

до заводової фотографії і для П. аматорів поручає низше ціні у всіх фірмах краєвих і заграничних. Апарати від 6—250 зр. на складі. — Висилка на пр-вінцію відворотного поштою виконує ся. — Найбільший і найдешевший склад всіх приборів до фотографії. На жадає ви послугає ся апарати до великості 24:30 (за винагородою 2% вартості апарату) з об'єктивами Voigtländer'a, Steinheil'a, Göerz'a і т. д.

Едмунд Бродковский

Львів, ул. Баторого 22.

131 35—140

Учитель

орган руского Тов. педагогічного двотижневник педагогічно-науковий, виходить від 1-го червня 1889 у Львові ул. Вірменська ч. 2. Передплата на цілий рік 3 зр., на пів року 1.60 кр., на чверть року 1 зр.

10000

туток цигаретових за 1 зр. поручає фабрика туток

АНТОНІНИ МАЗУРКЕВИЧ

Львів, улица Галицка число 12.

Замовляючим 5.000 туток разом опакowane і відсилка franco.

„ДНІСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

У ЛЬВОВІ

в домі «Просвіти» Ринок ч. 10.

перше і одинокє руске товариство асекураційне припоручене Всч. Духовенству всім вірним через Ем. Кард. Митр. і Преосв. Еп. Ординарияті всіхтрьх Епархій, обезпечає будинки, худобу, господарскі янряди, збіже в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шнід огневих за можливо найнижшою оплатою.

Шкоди ліквідує ся і виплачує ся сейчас по пожарі а договори заключені з першими Товариствами контрасекураційними подають „Дністрові“ можливість обезпечувати і виплачувати і найвищі суми.

Поліси «Дністра» приймає Банк краєвий при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечати ся через „Дністеръ“ після всіх можливих комбінацій в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає як найкостійніші услівя і видає поліси і квїти в руским язїці.

Товагїство взаїмного кредиту „Дністеръ“ стоваришенє зарєєстрованє в обмеженою порукою, приймає від своїх членів і третїх лиць вкладки до опрочентованя по 5%. Гарантія цілковита. Удїли по 50 корон. Позички удїляють ся тільки властителям реальностей, вільних від тягарів, за порукою двох членів. З позичок відтїгає ся десята часть на удїл.

Зголошенє о удїленє агенції в місцевостях де «Дністеръ» не в заступлений, приймають ся. (69—?)

Галицкий Банк кредитовый

почавши від 1 лютого 1890 видає

4% АСИГНАТИ КАСОВІ

з 30-дневним виповідженєм

3% АСИГНАТИ КАСОВІ

з 8-дневним виповідженєм,

а всі инші находячі ся в обїгу 4 1/2% Асигнати касові з 90-дневним виповідженєм будуть опрочентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4% з 30-днев. речинцем виповідженя.

Львів, дня 31 сїчня 1890.

Дирекция.